

Szerkesztési iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

ahová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleits Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
ahová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felolós szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Hirdetési árak:

Egész évre ———— 12 ft.

Félévre ———— 6 "

Negyedévre ———— 3 "

Egy hóra ———— 1 "

— Egyen szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybecskerek, 1896.

XXV. évfolyam, 251. szám.

Szombat, október 31.

Örömnapiok.

Nagybecskerek, október 31.

(—é—) Valóságos diadalmárnak nevezhetjük azt a hangulatot, amely az országot a legutóbbi három nap alatt elfogta. Két nagy esemény az, aminek ezt a ritka nagy örömet köszönhetjük. Az egyik a szabadelvűség zászlójának dicsőséges győzedelme, a másik pedig a legbölcsebb, legalkotmányosabb és leglovagiasabb uralkodónak, felséges Urunknak és királyunknak legmagasabb öröme és meglelégedése, amelyet a felséges Ur „szíve sugallatát követve” a miniszterelnökhöz intézett legfelsőbb kéziratában az egész országnak tudtára adott.

Valóban több, szebb és dicsőbb okunk nem lehetett volna az öröme, méltóbb befejezése nem lehetett volna az ezredév örök emlékezetű ünnepeinek, mint ez a két esemény. A nemzeti erő megnyilatkozása a királyi kegy fény sugarai tündöklő világitásának keretében a legszebb, a legfölemelőbb képet nyújtja, amelynek látása mindnyájunkat, akik ennek élő tanui lehettünk, önérzetes büszkeséggel tölthet el.

A legújabb királyi kéziratnak minden hangzatos sallangtól ment, keresetlen, de éppen azért őszinte, igaz szavai fényes bizonyosságot szolgáltatnak arról, hogy felséges királyunk, mint a nemzetnek tagja, mint a legelső magyar ember, érzelmevilága teljességével vett részt hazánk, kedvelt Magyarországa „lélekemelő” ünneplésében, amint különben ennek mindmegannyi alkalommal, a kiállítás megnyitásánál, a hálaadó isteni tiszteleten, a koronázás napján és a többi ünnepies alkalommal ismételtelen kifejezést adott.

S mikor a legújabb királyi kézirat földézi emlékümben az ezredéves ünnepélyességek fényes sorozatát, amelyeknek folyama alatt a király s nemzet közti kölcsönös bizalom legszilárdabb megerősödést nyert, lehetetlen annak érdemeit hallgatással mellőzni, akinek az alkotmányos formák szerint megillető ingerenciája volt a nagy momentumok elrendezésére.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnöki tisztében volt hivatalra arra, hogy a nemzet és a korona közti érintkezést közvetítse, alkotmányos felelőssége alapján a koronának előterjesztéseket tegyen, tanácsokat adjon és báró Bánffy Dezső ebbeli kötelességét nemcsak lekiismeretesen, hanem bölcs tapintattal és fényes sikerrel oldotta meg. A nemzet elismerése és bizalma illeti meg a kormányelnököt ebbeli ténykedéséről.

De nemcsak ebben, hanem minden kormányzati ténykedésében nyilvánuló magatartásáért a nemzet elismerése és bizalma illeti meg báró Bánffy Dezsőt, aki eddigi rövid miniszterelnöki működése ideje alatt buzgó tetterejével, törhetetlen szilárd kitartásával a szabadelvű pártnak életképességét, amelynek kezébe van letéve hazánk jövője és helyes politikai iránya, a liberalizmus nagy alkotásainak megvalósítása által meghatározta, aminek legkésebben szóló bizonyítéka éppen az a fényes győzelem, amelyet a szabadelvű párt az ellenzéki visszavonás és tagadás szelleme ellenében az egész országban kivívott.

A nagybecskereki képviselő.

Nagybecskerek, október 31.

A mai választás is a szabadelvű eszmék iránti határtalan lelkesedés között indult meg. Csak néhány napig kísértett a nemzeti párt réme, de követői csakhamar belátták, hogy Nagybecskereken nincsen talaj az ő homályos programjuk számára, s a jelölt visszalépett. Így tehát két szabadelvű párt között folyt a választási harc. Tegyük hozzá, hogy a harc mindig a tisztesség határai között folyt le, méltóan ahhoz a politikai érettséghez, mely mindenkor jellemezte e város választó közönségét.

A harcból Demkó Pál került ki győztesen. Alkalmunk volt nem régen bőven kifejtetni, miért kötelessége az igazi szabadelvűeknek azokat a férfiakat támogatni, kik a mult országgyűlésben a kormány mellett kitartottak. Örömmel jegyeztük fel, hogy a nagybecskereki közönség nem felejtette el, hogy volt idő, mikor a szabadelvű párt elveiért kockára tette létét; hogy volt idő, mikor a végveszedelem napjaiban egyik hive a másik után hagyta el a pártot, mely az igazságra támaszkodott, s hogy visszamaradt egy elszánt csapat, mely elvei mellett kitartott rendületlenül. E kicsiny csapat soraiban ott küzdött Demkó Pál is, s mert bizott az általa hirdetett politikai igazságok erejében, ma elnyerte a legszebb jutalmat: polgártársai negyedik ízben megtisztelték bizalmukkal.

Üdvözljük e város ujonnan választott képviselőjét abban a reményben, hogy egész tevékenységét a magyar hazá s a mennyiben a közérdek megengedi, Nagybecskerek javára fogja fordítani.

Az utcán.

Már kora reggel rekedt korteskiabálások és muzsikaszó riasztották fel a békésen alvó közönséget; mindkét párt emberei megkezdték a toborzást. Persze nagy részük nem is aludt az egész éjjel, s így álmosan, kivörösödött szemekkel huzcolták a zászlókat, közben pedig sűrűen éltették a saját jelölteiket.

Diágyerek, minthogy az iskolákban szünet van, feltűzték a vörös tollat és ott járkáltak az embertömegek között, komoly arccal vitatkozva, hogy kinek van több kilátása a győzelemre. Mikor azután arra vetődik egy professzor, a kortes toll hirtelen a zsebbe kerül, a beszéd pedig áttér a deklarációra.

A Demkó-párt, valamint eddig, most is a Rózsá szálloda előtt verte föl a főhadiszállását, hol a cigány buzsa a Rákóczy nótát, míg a Krszticséknak, kik szemközt, a katolikus templomtól jobbra foglalnak állást, a németvárosi pléh banda fujja a legrégebb nótákat.

Lassankint gyülekezni kezdenek a választó polgárok is. Hosszu kocsisorok jönnek a váraljai utcából, minden kocsin cigány ül és felhangzik a lelkesült kiabálás, amint áttörnek a Krszticsék partján: Éljen Demkó Pál. A Krszticsékpárt erre megindul a Hunyadi-utca irányába, mert jön egy csomó ember az ő zászlójukkal. Ott összehajlanak és indulnak vissza a helyükre.

Érdekes epizód játszódott le mindjárt a csoportosulás kezdetén. Egy szerb suhanc begöngyöltetett Demkó-zászlóval érkezett meg a váraljai-utczából és a Demkó-oldalra akart jutni. Ezt megtehetné volna amugy is, ha a vármegyeháza előtt vonul el, de ő csupa virtusságból föltette magában, hogy áttör a zászlóval a Krszticsékpárt sorain. Egy izmos paraszt elébe is

állt, hogy ki az éljen? egyben felszólitotta, hogy bontsa ki a zászlót. A suhanc odébb lépett, hogy helye legyen, mikor pedig kibontotta a lobogót, harsányan elkiáltotta magát, hogy éljen Demkó Pál és azzal átrohant a párthoz. Néhányan szaladtak is utána, de már nem érheték utól.

Impozáns módon vonulnak fel a derék telepes muzslyaiak, a kik Amerika felől érkeznek. Csekély kivétellel mind Demkó-pártiak, a kik pedig Krsztics hívei, azok nem mernek a rendes uton bejönni, hanem megkerülik a várost és az aradáci utcán keresztül vonulnak az apáczakolostorig, hol leszálnak a kocsirol és ismét kerülő uton, a Zápolya-utczán át jutnak a piacra.

A java muzslyai, ha megkérdik, hogy kire szavaz, büszkén veri a mellét és azt mondja: arra, a kire minden böcsületös embőr, éljen Demkó.

Az idő is kedvezett a választásnak. Reggelre ugyan sűrű köd ereszkedett a városra, de kilenc-tíz órára kiderült az ég, a felhők eltűntek és pompás őszi napot élveztek végig a becskerekiek. A város élénkségét még emelte az is, hogy a szép asszonyok és leányok közül igen sokan, akik érdeklődtek a választások iránt, megjelentek az utcákon és épp úgy érdeklődtek a szavazatok állása iránt, mint akár a kortesek.

A választás megnyitása.

Franz I. L. választási elnök pont 8 órakor megnyitja a választást. Kijelenti, hogy eddig két jelöltet, dr. Demkó Pált és Krsztics Jánost ajánlották, $\frac{1}{2}$ 9 ig azonban bármely választó ajánlhat jelöltet. A szavazásra vonatkozólag a következőket közli:

Bizalmi férfiak dr. Demkó Pál részére: Az I. szavazatszedő küldöttséghez dr. Kiss János és Szávits János. Pót bizalmi férfiak dr. Pollák Győző és Raczkov Manójlóv.

A II. szavazatszedő küldöttséghez dr. Végh Lajos és Benkovich Mihály. Pótagok Krumnacker Ferenc és Szávits Sándor.

Krsztics János részére: Az I. szavazatszedő küldöttséghez Popovic P. Szilárd és dr. Schlesinger Mór. Pótagok Mihajlovits Milán és Lucsics Vaszilie.

A II. szavazatszedő küldöttséghez Krumnacker József és Aranyos Antal. Pótagok dr. Pejov Lipót és Steyer István.

I. k. A hatóság részéről a személyazonosság konstatálására Panits Dániel városi tanácsnok és Filkovich Pál, a

II. küldöttséghez Zachariás József és Naszke Károly, Juhász Iure és Ispanovits Károly küldettek ki.

A választást $\frac{1}{2}$ 9 ig felfüggeszti.

Elnök $\frac{1}{2}$ 9 órakor újból megnyitván az ülést, jelenti, hogy újabb jelöltet senki sem ajánlt, tehát elrendeli a szavazást annál is inkább, miután több mint 10 választó polgár azt kérte. Elnök felkéri a választókat, hogy ugy mint eddig minden alkalommal, a fontos aktushoz méltó nyugodtsággal és komolysággal teljesítsék alkotmányos jogukat. Sorshuzás után megállapítatik, hogy a Krszticsékpárt kezdi meg a szavazást.

A küldöttség egyébként a következő: Elnök Franz I. L., helyettese dr. Grandjean József, jegyző Mattanovich György, helyettese Török Péter.

A II. k. szavazatszedő küldöttség elnöke Steinitzer Géza $\frac{1}{2}$ 9 óra után megnyitván a választást, sorshuzás után eldöntetik, hogy a

Demkó-párt kezd meg a szavazást. A küldöttség a következő: Elnök Steinitzer Géza, helyettes elnök dr. Brájjer Lajos, jegyző Rohák Béla, helyettese Werner Ede.

A szavazás.

Reggel kilenc órákor kezdték meg a szavazást egy városi háznál, mint az elemi iskolában. A városi háznál legelőször is a vármegye tisztikara jelent meg Rónay Jenő főispán vezetése alatt, míg az elemi iskolában a derék muzslyaiak kezdték meg a sort és egészen tizenegy óráig folyton csak ők gyakorolták alkotmányos jogukat. Tizenegy óra után gyéren jött egy-egy Krsztics-párti, később azonban már valamivel tömegesebben érkeztek; különösen a németiség soraiban volt sok közülök. Érdekes volt a muzslyai eretnekek kis csoportja. (Igy nevezte a Krsztics pártján levőket egy jó képű öreg gazda.) Valamennyi erősen kiabált a folyosón, hogy ő így, meg úgy a polgármester hiva, mikor aztán az elnök megkérdezte, hogy kire szavaz? megv. karta az üstökét és azt mondta, hogy Demkóra. Hanem azért volt a muzslyáról Krszticsnek is vagy 10 hiva, (a többi mind megmondta magát) azonban érdekes felemlíteni, hogy egyik sem tudta kimondani a jelöltje nevét, hanem vagy Kricslicst, vagy Kvicsticst, vagy más efféle lehetetlen dolgot mondott.

A városi háznál Krsztics szavazatai eleinte igen szépen növekedtek, később azonban alig jött egy-két szavazója.

A szavazatok állása egyébként óránként a következő volt:

1/2 11 órákor:

Demkó (városi háza) 130, (iskola) 293
Krsztics (városi háza) 103, (iskola) 0

11 órákor.

Demkó (vh.) 149, (isk.) 338
Krsztics (vh.) 119, (isk.) 2

1/2 12 órákor.

Demkó (vh.) 192, (isk.) 399
Krsztics (vh.) 134, (isk.) 25

12 órákor.

Demkó (vh.) 217, (isk.) 410
Krsztics (vh.) 158, (isk.) 78

1 órákor:

Demkó (vh.) 233, (isk.) 452
Krsztics (vh.) 181, (isk.) 102

2 órákor:

Demkó (vh.) 244, (isk.) 462
Krsztics (vh.) 119, (isk.) 112

Délután két órákor a választási zárórát három órára hirdették ki, a mikor is Demkóra összesen 880, Krszticsre pedig 384 szavazat esett és így dr. Demkó Pál 396 szótöbbséggel újból megválasztott Nagybecskerek város országgyűlési képviselőjének.

Egy küldöttség ezután elment Demkóért, ki hosszas és zajos éljenzések között jelent meg a teremben, hol meghatva köszöntö meg a választók bizalmát, majd pedig újból elmondta nagyjából programját, a melytől a jövőben sem fog eltérni.

HIREK.

Tájékoztató.

November 2. Rendkívüli városi közgyűlés.
November 16. Közig. bizottság.
November 19. Vásár Nagybecskereken.

Pitzyle Szaniszló egyedüli diplomázott fogorvos specialista Torontálmelegében. Nagy-Becskereken Baurfélé házban Ferencz-József téren. Rendel. naponta.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van; nők észre kedden és pénteken délután.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Nagybecskerek városának képviselőtestülete hétfőn, novemb. 2-án, rendkívüli közgyűlést tart, melyen a főorvos, a mérnöki és egy irnoki állás fog betöltetni.

— **Mindenszentek — és halottak napja.** Két ünnepet ül meg két egymás után következő napon a katolikus egyház. Az egyik feleleveníti ama hős emberek életét, kik szóval és tettel szálltak sikra a felebaráti szeretet, az istenfélés magasatos tanaiért, a másik ünnep pedig eszünkbe juttatja, hogy ott a temetőben is porladónak sokan, kik éppen úgy küzdöttek és

szenvedtek, csalódtak és örültek, mint mi. — A holnapi és holnaputáni róm. kath. istentiszteletek sorrendje a következő: Holnap d. e. 10 órákor nagymise, előtte magyar szt. beszéddel. D. u. 2 órákor vespéra, 1/2 órákor pedig halotti vespéra. Ezután a processió a temetőbe vonul, hol német szt. beszéd lesz. Hétfőn d. e. 9 órákor a megholtakért nagymise lesz. A helybeli evang. temetőkápolnában halottak napján, azaz november 2-án d. u. 3 órákor magyar beszéddel egybekötött istentisztelet fog tartatni.

— **Külön anyakönyvvezető Szerb Nagy-Szentmiklóson.** Levelezőnk írja: Hegedűs János ker. anyakönyvi felügyelő vizsgálati körútjában a héten Nagyszentmiklóson járván, a szerb község anyakönyvi munkáját önmaga is oly soknak találta, hogy azt nem az amugy is elfoglalt jegyzőnek, hanem egy külön anyakönyvvezetőnek kellene végeznie. A tapasztalt rendfelett megelégedését jelentve ki, oda nyilatkozott, hogy lépéseket tesz, miszerint Szerb Nagyszentmiklós külön anyakönyvvezetőt kapjon. Ez eset mindenesetre élénk világot vet arra, hogy Nagy-Szentmiklós nagyon is kezd már kivetkőzni a község jellemből.

— **Protestáns ünnep.** A nagybecskereki ev. ref. templomban ma is megtartották, mint még eddig minden évben a protestánsizmus legregibb ünnepének évfordulóját. Ma volt ugyanis 379-ik esztendeje, hogy Luther Márton a vittembergi székesegyház ajtajára kifüggesztette a híres 95 tételét és ezzel elvetette a reformáció terjedésének magvát. A helybeli református templomban ma délelőtt isteni tisztelet volt, amelyen Szalay József tiszteletes fejtegette igen szép és eszmedus beszédben a nap jelentőségét az egybegyülemlt ájtatos hívők előtt.

— **A buzásai vasút.** Főleg hógörökben örvendetes szenzációt fog kelteni az a hír, hogy már e napokban átadják a forgalomnak a temesvár-buzásai vasútvonalat. Tegnap ment végbe a műtanrendőri bejárás és egyes befeljezetlen részletektől eltekintve az építmények hibátlan voltát konstataálták. A buzásai gőlyát tehát ezentul 2 órával előbb lehet látni.

— **A millenniumi jegyek.** A magy. kir. államvasutaktól nyert értesítés alapján figyelmeztetjük az utazó közönséget, hogy az összes bel- és külföldi állomásokon váltott 14, illetve 30 napig érvényes menetjegyek, továbbá az ezredéves országos kiállítás igazgatósága által kiadott menettérítési füzet-jegyek érvényessége folyó évi november hó 15-ig, illetve 30 ig (bezárólag) lejár olyképen, hogy a visszautazásnak ezen napokon éjjélkor be kell fejezve lenni. A vidéki kiállítók, bizottságok tagjai stb. a birtokukban lévő kékszinű igazolvány alapján azonban a kedvezményt folyó évi december hó 31-ig vehetik igénybe.

— **Nagy vadász szerencsétlenséget** jelentenek a „D. K.” nek Ligetről, hol a napokban előkelő uri társaság vadászott. Vadászat közben egy Temesvár közelében lakó földbirtokos az alatt repülő snepfre lőtt, nem véve észre, hogy a madár a közelben álló egyik vadásztárs felé repül. Ez utóbbi, Damaszkín Arzén torontálmezei földbirtokos, észrevette a veszélyt, de már későn kiáltotta: „Ne löj!” Abban a pillanatban eldőrdült a lövés és Damaszkín eszméletlenül rogyott össze. Tizenhat sörét hatolt be a testébe, köztük tíz a fejébe, hat pedig a karjába és kezébe, mert a kritikus pillanatban szerencsére a karját szeméi fölé tette, másképp elvesztette volna a szemvilágát. Damaszkín a sebei következtében sok vért vesztett és a vadász társaság rémülten oszlott szét. Ha sebláz nem áll be, Damaszkín nemsokára fölépül.

— **Le a füzökkel!** Ez most Portugalban a jelszó. A portugál királynő a multkoriban udvarhölgyeit levétette — Röntgen módszerével. A fényképek állítólag hallatlan nyomoruságot fedeztek fel a hölgyek természetén, a minek egyedül az a sokszor szidott füző az oka. Ezt az egészségtelen viseltetést végre is ki kell irtani és a portugál udvar hölgyei hősies elhatározással megfogadták, hogy ezentul nem viselnek füzőt.

— **Földrengés Kecskeméten.** Kecskemét csak szerdán szabadult meg egyidőre a választás izgalmaiktól, s tegnap már új izgalmak zavarták fel a népet. Tegnap délután 1 óra husz perczkor eléggé erős földrengést éreztek. A három egymásután következő lökés iránya merőleges volt s az utolsót hatalmas földalatti moraj követte. Tegnapelőtt, sőt kedden is éreztek már kisebb rengést, s a lakosság attól tart, hogy még ismétlődni fog a veszedelem, mely különben eddig nem okozott kárt.

— **Köd...** Ne tessék haragudni a szegény ujságíró emberre, amiért olyan érzékeny természete van, hogy az ősz minden újabb elszomorító jelensége tollat szorit a markába, s ha poéta, versben, ha ujságíró: egy keskeny hasábok közé szoritott hirben ki ne keseregje magát. Különösen ez a titokzatos, misztikus hajnali köd! Ossián óta minden tollforgató embert megragadott ez a szürke, áthatlan fátyol, amivel a természet az ősz pusztulását leplezi. A fantáziára hajló kedélyre olyan csodás hatása is van az első és valamennyi ködnek; a ködbe burkolt alakoknak, akik mint a tulvilági árnyak lebegnek egy nagy darab földre szállott felhőben; annak a végtelen fakóságnak, ami szomorubb, sivárabb, mint a tél beláthatatlan fehér leple. De a szerkesztő, aki tudvalevőleg a realizmust képviseli a redakcióban, ilyen érzékenykedéseknek nem ad helyet. „Eh mit, üres beszéd. Irja meg, hogy a hajók közlekedését a köd miatt beszüntetik, az ősz természet a dér miatt sokat szenved, a kocsik forgalmára nézve jó lesz a rendőrkapitányságnak összeütközések kikerülése végett új intézkedéseket tenni, a nátha ellen jól öltözködni, még legfeljebb hozzátéheti, hogy a korai köd folytán hosszú vagy rövid tél várható, aztán punktum!”

— **A betyár unokája.** Szegedről írják: Az átöröklés tanának tudós professzorai elé oda kerülhet ez a rejtély, a betyár unokájának a története. A Csonka Ferencnek az unokája ez az apró ember, a Csonka Pista, aki nem nagyobb még, mint egy rendes téli csizma, de már jól odalépdel a nagyapja nyomdokaiba. Csonka Ferenc, mint ismeretes, Rózsa Sándor bandájának volt a tagja s végezett ezen hivatalában különféle dolgokat, amikért husz esztendőre ítélte a törvény. Illaván lakta le ezt a hosszú időt s mikor szabadon eresztették, megölt Szlavóniában egy horvátot, Szekula rendőr-alkapitányt pedig, aki az elfogatása után járt, hasba szurta. Fel is akasztották a gyilkosságért Eszéken. A rém gonosztevőnek két fia maradt, mindkettő családos ember s egyik sem a becsület híján való. Soha életünkben eszükbe se jutott, hogy az apjuk nyomába lépjenek, sőt annyira megrettentek tőle, hogy még halálos órájában sem mentek el hozzá, pedig sürgőnyvel kereste fel őket az eszéki síralomból. Most aztán a fölakasztott nagyapának akadt egy unokája, a Pista gyerek, aki már ugyancsak jeles legény. Atörökölte a nagyapa részét s már nem egyszer esett bünbe. Tegnap pedig megfenyegette Szekula alkapitányt, hogy csak „ő vele” találkozzon egyszer, majd boszut áll a Csonka Ferenc elfogatásáért. Így örökölte át egy ugrással a nagyapa részét az unoka, akit különben most megint letartóztattak, mert két nagyobb lopás gyanuja alatt áll.

— **Tájkép-kiállítás.** Az Albach-féle tájkép-kiállítás, mely az Ormódy-féle házban van, még csak hétfőig fog városunkban tartózkodni. Most az 1870/71-iki párisi háboru utáni napokat mutatja be igen szép képekben. Mindenki, aki az eddig kiállított képeket megnézte, csak a legnagyobb elismeréssel és elragadtatással említi; ne mulassza el tehát senki sem a még egy két napra terjedő képkiallítást megtekinteni. Albach tőlünk Zombolyára megy.

Irodalom és művészet.

* Az „Uj Idők” e heti száma illusztrációk dolgában olyan gazdag és változatos, hogy nincs az a külföldi szépirodalmi képes hetilap, amely kiállná vele a versenyt. 24 pompás apró képben mutatja be a Vigszínház tagjait, egész csoportképben azokat, akiket a millenniumi kiállítás körül szerzett érdemeikért kitüntetett a király kegye, bemutatja továbbá Salvinit, a most itt ve dégszereplő nagy olasz művészt egyik legjobb szerepében, az igazságügyi Justicia szobrot, a czeni Arpád szobrot, a székely martírok emlékének leleplezési jelenetét és egy gyönyörű genreképet Neogrády Antaltól. A mi pedig a szépirodalmi részt illeti, a Dóczy Lajos, Ambrus Zoltán, Lyka Károly, Tábori Róbert, Szépfaludy Ö. Ferenc, Sas Ede neveivel találkozunk benne, nem is említve a „Mindenfélé” rovatot, ahol maga a szerkesztő, Herczeg Ferenc és más jeles munkatársak szíporoktatják szellemüket. Aki a lap irányával megismerkedni óhajt, annak a kiadóhivatal (Andrássy ut 10. szám) kívánatra ingyen küld mutatványsszámot.

A párbeszéd fele.

— Találós kérdés. —
Talán nem is illik az, amit most írok, de igazán nagyon bánt a kíváncsiság. A napokban meglátogattam egy ismerősömet, de nem találtam otthon.

Vártam.
Egyszerre csak a szomszédos szobában megszólal a telefon csengetyűje. Erre a tulsó oldalról belép egy gyönyörű kis leány, aki anélkül, hogy engem meglátott volna, a gépezethez ment és azt kiáltotta bele:

— Halló!
Ezután végighallgattam, hogy még mit mondott. Beszélgetett valakivel, de én persze csak azt hallhattam, amit ő beszélt és ez a következő volt:

— Ah, csakugyan...
— ?
— Hogyne, a hangjáról!
— ?
— Én is szívesen beszélgetek önnel.
— ?
— Igen, magam vagyok... Senki sincs a közelben.

— ?
— Csak mondja most!
— ?
— Ha így dadog, meg nem értem.
— ?
— Miért ne mondhatná? Valóban szeretném tudni.
— ?
— Köszönöm, Bátor ur. Ezt igazán csinosan mondta.
Ha most látna... Elpirultam.

— ?
— Micsoda? Ön a szívvel lát?
— ?
— Milyen költői Ön ma.
— ?
— Igen, én más dolgokat is szeretek.
— ?

— No de Bátor ur!
— ?
— Ön igazán meglep.
— ?
— Valóban, rám ijeszt.
— ?
— Soh' sem gondoltam rá.
— ?

— Megteszi ezt?
— ?
— Igazán?
— ?
— Nagyon?
— ?
— Teljes szívből?
— ?
— Nem tudom, mit mondjak.

— ?
— De csak nem mondhatok ilyen hirtelen igent?
— ?
— Nos, én nem akarok nemet mondani.
— ?
— Igazán, meggondolási időt kell kérnem.
— ?

— Egy órát? Nem, legalább egy hónapot... Egy hetet minden bizonynyal.
— ?
— Kegyetlenség, hogy így makacsodik.
— ?
— Nem, nem, nem — valóban, nem felelhetek azonnal.

— ?
— Ne legyen olyan mohó!
— ?
— Nos... természetesen... nem gyűlölöm...
— ?
— Na, talán egy kicsit.
— ?
— Biztosít?
— ?

— Iezi piczi kicsikét.
— ?
— Maga nagyon türelmetlen.
— ?
— Ha mindenáron akarja... Hát holnap.
— ?
— Szörnyű ember... Egy óra múlva itthon lesz...
— ?

— Jól van, hát ne...
Én boldogtalan! Leejtettem a kalapomat. A kisaszony megpillantott és ijedten elfutott. Pedig hogy szerettem volna tudni kivel beszélt és mit beszélt az a másik.
Talán az urak eltudják mondani?

*
Olvasóinkra bizzuk: szerkesztésük meg a párbeszéd hiányzó részét.

Színház.**A méltóságos csizmadia.**

Rónaszéki pompás bohózata sokkal jobb előadásban került tegnap este színpadra, mint a zónadarabok általában. A szerelmes csizmadialeány sorsa folytonos derűtségben tartotta a közönséget, különösen a karzatnak tetszett, mely viharos kacagással és sürti tapsal jutalmazta Miklósi Gy. pompás alakítását. A diridongó-kupléje közül

legalább nyolczat énekelt el s a közönség még akkor is csak nagy nehezen hagyta abba a tapsot. A többi szereplők közül kitűnően játszottak Fodor Ilona mint szobaleány és Tuboly mint Erzsike. Mindkét fiatal hölgyet szeretnék már nagyobb szerepben is látni, melyben kétségtelen tehetségük teljes érvényre jutna. y.

Legujabb hírek.**A királyi pár Bécsben.**

Bécs, okt. 30. Királyunk és felségsneje esti 6 órakor érkeztek meg Bécsbe. Az államvasutak bécsi pályaháza fényesen volt kivilágítva. Drága szőnyegek fedték a csarnok kövezetét. Miután a király maga ellenezte a hivatalos fogadtatást, üdvözlétére csak az államvasutársaság bécsi igazgatósága jelent meg. Midőn a vonat a csarnokba berobogott, elsőnek a királyné szállt ki és nyomon követte őt a király. A felségs asszony fekete ősi ruhát és fekete kabátot viselt. A király karját nyújtotta a királynénak és az udvari várótermen át lépett ki az utcára. A pályaház előtt egybegyűlt nagy közönség lelkes fogadtatásban részesítette az uralkodó párt.

Hohenlohe bitoros halála.

Budapest, okt. 30. A római kardinális kollegiumnak ismét egy kiváló tagja hunyt el. Mint egy ma érkezett római távirat jelenti, Hohenlohe Gusztáv Adolf herceg bitoros szívzélhűdés következtében ott meghalt.

Választási statisztika.

Budapest, okt. 30. A választások eddigi eredménye a következő:

kormányparti	266
Kossuth-parti	43
nemzeti parti	33
népparti	17
Ugron-parti	11
pártonkívüliek	10
pótválasztás	8
kettős választás	3
elhalasztott választás	1
Összesen	392

Táviratok.**Választások.**

Budapest, okt. 31. (A „Torontál” eredeti távirata.) A mai napon egyhangúlag megválasztottak szabad elvű programmal: Kóhalmon: Pildner Ferenc, Medgyesen: Binder Vilmos, Segesvárott: Melzer Vilmos, Szentágótán: Bauszner Guidó, Fiumében: Batthány Tivadar.

Budapest, okt. 31. (A „Torontál” eredeti távirata.) Békésgyuláról telegrafálják, hogy ott reggel óta végtelen heves küzdelem folyik a szabad elvű Terényi és Bartha Miklós között.

A nagyikindai választás.

Nagyikinda, okt. 31. (A „Torontál” eredeti távirata.) Feladatott délután 3 órakor.) Eddig szavazott 1026 szavazó polgár. Ebből esett Tellecskyre 606, Eremitre 420. Tellecsky megválasztása biztosnak tekinthető. — A választás a legnagyobb rendben folyik.

Nagyikinda, október 31. Feladatott délután 5 órakor. Tellecsky 696, Eremitics 486. A szavazás folyik.

Bismarck beteg.

Budapest, október 31. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Hamburgból jelentik, az exkanczellár az utolsó napok izgalmai folytán ismét súlyosan megbetegedett.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

(A. Uj személydijszabás életbeléptetése a kecskemét-tiszaughi h. é. vasuton)

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint f. év december hó 1-től kezdve a kecskemét-tiszaughi h. é. vasuton új személy- és podgyászdíjszabás lép életbe, melylyel a megnyitás napján életbe lépett díj szabás érvényen kívül helyeztetik s melynek menetdíjai némi fölemelést szenvednek. Ezen díjszabás a m. kir. államvasutak díjszabás elárúsító irodájában (Budapest, Csengery utca 33. sz.) 10 krért kapható.

Budapest, 1896. október 4-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

(A magyar kir. államvasutak szállítási irodája a Lipótvárosban.)

A magyar kir. államvasutak igazgatósága a Lipótvárosban (V. Arany János-utca 19. szám alatt) szállítási irodát rendezett be, ahol gyors és teherdarabú szállítmányok az összes állomásokra feladhatók. Ez iroda, előleges értesítés ellenében, jutányos szabványárak mellett gondoskodik a küldemények háztól való elszállításáról is és közvetíti ugy a helybeli mint az átmenő vámköteles küldemények elvámolását.

Budapest, 1896. szeptember 20-án.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.

(I. Pótlék életbeléptetése az osztrák-magyar-román közvetlen személyforgalomban érvényes díj szabáshoz.)

A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint f. é. december 1-jével az osztrák-magyar-román közvetlen forgalomban f. évi június 1-től érvényes személy- és podgyász-díjszabáshoz I. pótlék lép életbe, mely a m. kir. államvasutak díjszabás elárúsítási osztályában (VI. Csengery utca 33. sz.) 5 krért kapható.

Budapest, 1896. október 3-án.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magyar kir. államvasutak.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a felek által ki és berakási kocsiainak díjszabás-szerű rakodási határidejét kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságának folyó évi október 9-én kelt 65065. sz. jóváhagyásával az üzletszabályzat 69. § a 7 ik kikezdésében foglalt határozomány alapján folyó évi október 10-étől kezdve további intézkedésig hat nappali órára szállította le.

Budapest, 1896. október 9-én.

Az igazgatóság.

Városi színház.

N. Becakerek, szombat, 1896. október hó 31-én

A HÁROM KÁZMÉR.

Énekes bohózat 3 felvonásban. Irta: Beöthy László. (Rendező: Láng. Karnagy: Fleischer.)

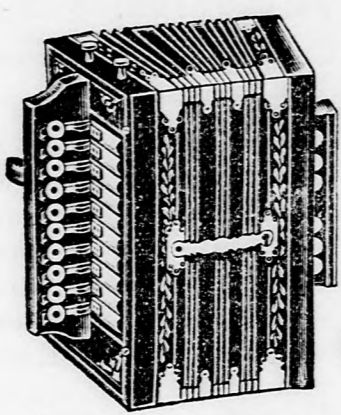
Kezdeté este fél 8 órakor.

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

Hirdetések.

Csak
4 és féltrtert
szállítom a világhírű
„BOHEMIA”
nevű

huzóharmonikát
hosszu billentyűvel és valódi gyöngyház-
kagyló üvegekkel.

Tartalmaz 2 kétszeres tokot, áll 11
erős, hajtásos rézből és szétörhetően réz-
ből készült védsarkokból.

A hangok egyes lemezekon vannak
elhelyezve, ennél fogva a harmonikának
nagy szerű orgonaszerű hangja van.

40 hangu 2 sorozatu	15 1/2 x 33	cm.	4:50
60 " 3 " "	17 x 34	"	5:50
90 " 4 " "	17 1/2 x 34 1/2	"	6:50

Magánoktatási iskola díjmentesen. Pos-
tadíj és csomagolás 60 kr.

C. A. Schuster,

harmonikagyáros GRASLITZ, Csehország.
Utánvétellel küldve. Nem tetszés esetén vissza cse-
reltetik. Ismét eladással összekötötés kerestetik.
898-205

1011C. tkvi szám. 1896.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
Marianovits János antalfalvi és Janity
Drága szerbaradáci lakos végrehajtóknak
Perin Milos szerbaradáci lakos végrehaj-
tást szenvedő elleni 50 frt tőke és 100 frt
tőke követelés s jár. iránti végrehajtási ügyé-
ben az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir.
törvényszék területében levő szerbaradáci
község 528 sz. tjkvben 672/c, 1194/a,
1437/c, 1776/a, 2035/c, 564/a, 1758/a,
1379/a, 1395/c és 1945/c hrsz. 5 hold,
1472□ öl területű szántó és kaszáló 1144
frt kikiáltási árban 1896. évi december
hó 2 napjának d. e. 10 órájkor Szerb-
Aradacz községhezánál megtartandó nyil-
vános árverésen következő feltételek alatt
fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron
felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre
kittűzött birtok szükség esetén a kikiáltási
áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak azingat-
lan kikiáltási árnak 10%-át vagyis 114 frt
40 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX.
t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számí-
tott s az 1881. november 1-én 3333 ig.
min. rend. 8. §-ában jelölt óvadékképes
értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmé-
ben a bánatpénznek a bíróságnál történt
előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt
átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a
hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék
tkvi hatóságánál s Szerb-Aradacz község
előljáróságánál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. törvényszék
mint telekkönyvi hatóságnál, 1896. évi
október hó 17-én.

Hniczky,
kir. tvszki bír.

1020-1-1

946b-6.2 4711. sz.
RHEINVEILCHEN
(Rajnaibolya)
Ferd. Mühlens
4711. sz. Köln 4/Rh.

Ezen újdonság illata minden vá-
rakozást felülmúl s a frissen szedett
ibolya illatától nem különbözik.
Kapható minden nagyobb illatszer-elárúsnál.

21291-1886. szám.

Birtokeladási árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügy-
miniszteriumnak 1896. évi október hó
22-én 53586. szám alatt kelt magas ren-
delete alapján az 6-besenyői kincst. korema
épületnek és telkének örökáron leendő el-
adása iránt az 1896. évi november hó 18-án
délelőtt 10 órakor Ó Besenyőn a község-
házánál nyilvános szó- és írásbeli árverés
fog tartatni 4813 frt 19 kr kikiáltási ár
mellett, melyre venni szándékozók azon
értesítéssel hívatnak meg, hogy bánat
pénzül a kikiáltási árnak 10% a verseny
megkezdése előtt leteendő és hogy az 50
kros bélyegjeggyel és 10% bánatpénzzel
ellátott s kelően czimzett zárt írásbeli
ajánlatok, melyekben a megígért összeg
számokkal és betűkkel kiírandó és a melybe
ajánlattevőnek azon nyilatkozata, hogy az
árverési és szerződési feltételeket ismeri s
azoknak magát feltétlenül aláveti, okvet-

lenül befoglalandó, az árverés megkezdé-
seig az árverelő bizottság kezeihez, eset-
leg az árverést megelőzőleg három nappal
előbb ezen jószágigazgatósághoz nyujtan-
dók be.

Az árverés a törvényhozás utólagos
jóváhagyásának, valamint a nagyméltó-
ságú m. kir. pénzügyminiszterium jóvá-
hagyásának fentartásával tartatik meg.

A letett bánatpénz az árverés jóvá-
hagyása esetén a vételár törlesztésére be-
számittatik; az ezután fennmaradó vételárt
köteles lesz vevő, a mennyiben a vételár
5000 frtot nem fog meghaladni, 10 év alatt,
ha pedig a vételár az 5000 frtot megha-
ladná, 20 év alatt, mindkét esetben félévi
előleges és az árverési jegyzőkönyv jóvá-
hagyása napjától kezdve 5 1/2% előzetes
kamat hozzáadásával számítandó annuitási
részletekben megfizetni.

Egyéb feltételek a temes-szentandrásai
kincstári íspánságnál megtekinthetők.

Aradon, 1896. évi október hó 26-án.
M. kir. államjóságigazgatóság.

Üzlethelyiség áthelyezés.

Van szerencsém a t. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy irodámat, amely éveken
át a helybeli Hunyady-(fő) utcában volt, folyó évi október hó 25 én a városház épületbe,
a Magyar király szállodával szemben, tettem át.

A midőn erről a t. közönséget tisztelettel értesitem, egyuttal felhivom becses figyelmét

penz kölcsön közvetítő irodámra,

amelyet fokozott tevékenységgel vezetek tovább, a kölcsönök általam a leggyorsabban és
legelőnyösebben lesznek lebonyolítva.

A biztosítási üzletet

is az eddigi módon fogom tovább vezetni és az általam képviselt „Első magyar álta-
lános biztosító társulat” régi jó hírneve teljes biztosítékot nyújt mindenkinek arra
nézve, hogy úgy a tűz és jégkár, mint az életbiztosítási ügyletek a biztosító felek ér-
dekeinek teljes megóvásával lesznek általam megköve.

Nagybecskerek, 1896. október 24 én.

Kiváló tisztelettel
Singer János,

bank- és váltóüzlete.
Az „Első magyar általános biztosító társaság”-nak
főigazgatója
Nagy-Becsckereken.

1009-3-2

Értesítés!

Van szerencsém a tisztelt közönség tudomására hozni, hogy egy év óta fennálló

kölcsön-könyvtáramat

november hó 1-től egy magyar és német

pótkönyvjegyzékkel,

mely körülbelül 800 kötetet tartalmaz, a legújabb művekből — úgy, hogy a könyv-
tár most 7000 kötetből áll, — megújítottam.

Az előfizetési feltételekről szives felvilágosítással szolgálók.

Havi előfizetés 1 frt.

Téli előfizetés 4 hónapra, ugymint: november, december, január és február
hónapokra 3 frt.

Vidéki előfizetők nagy előnyben részesülnek.

1018-2-2

Tisztelettel
SCHENK H.

◆ Telefon 35. szám. ◆

◆ Telefon 35. szám. ◆

KURLÄNDER IMRE

Nagybecskerek, Korona-utca 585/II. szám, a gőzmalommal szemben.

Elsőrendű

száraz tűzifa

azonkívül valódi szagtalan

porosz kőszén

Wildenscheinsegen-Richterhof-féle bányából.

1014-52-2

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek, Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intézendők.

Telefon szám 21.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Hirdetési árak:

Egész évre ----- 12 ft.
Félévre ----- 8 .
Negyedévre ----- 5 .
Egy hóra ----- 1 .
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindnap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Hétfő, november 2.

nek sikerült megtartania csak a szabadelvűség jegyében. Es ahol az egyház-zenék győzött, ott a közjogi aló agitációk veszítették el a

szabadelvűség hódított tehát és t a ragaszkodás a közjogi alap-ét domináló elem lép előtérbe k eredményében.

zet itélete tönkre verte úgy a ig, mint a közjogi alap ellen-nyes elégtételt szolgáltatott a amely szabadelvű és hiven berencz alkotását. Az ellenzék életes, minden frakciója nehéz, halálos sebektől vérezve ke-lasztásokból. Keserves lecke-ék vezető politikusaiknak. Kér-e belőle okulni? Apponyi és azeti politika nagy egyedúrnsai, csalódottan nézhetnek vert se-

szabadelvűség nagy diadala a mai népszerűségének bizonyítéka, köszön, hogy nem üres szó-áll, hanem munkás emberek-már dolgozhatnak s ennek it veszik majd az ország és ek, mint a meddő rekriminá-unkás emberekből, akik a nem-n dolgozni akarnak, de akiket —Apponyi dolgozni nem en-

aki az egyházpolitikai törvé-eléptetésekor oly államférfi-tanusított, aki a korona és az helyreállította a bizalmat, a tot oly sikeresen rendezte, most kból mint elsőrangú államférfi vezére került ki. Vezére lehet rszaknak, melynek jelszava e

nagyon csalódsz, ha azt hiszed, ppet is törődöm a T. Gusztával. sem! Csak érdeklődöm minden öként a céljövészetet szeretem, a re imádom. Ami pedig az érintke-illeti, ne tarts kérlek semmitől, bb gondolkozásu vagyok, hogysem reszélyben forogna. Azután meg ő gem.

kávénénikék társaságát, a posta-zonyét szintugy, így egyéb szóra-on gyönyörködöm a szomszédom ában, amint a pisztolyait kisüti... mekmivü pisztolyai vannak.

meg kell gyönnöm valamit: Midön re fölmásztam a fára, véletlen ül-ít huztam. (Tudod, azt a kis juch-it csak hódító czélokra használtam.) a folyt a lövöldözés, egyszer csak . . . s potty — az a szerencsétlen nyakába esett Gusztinak, vagyis ak, aki most már meg volt lepetve, álál, ahová nem célzott. bámult fel a fára, kezében lóbalva zipót. Azután meglátva, hogy zava-baszkodom az ágak között, igye-nélkül maradt lábamat elrejtteni, lalt meg:

, kis leány, hát maga itt mulat? om a cipőjét, csak valahogy ne (Az igaz, hogy közel álltam a bb azonban egy csókot a bácsinak! ga igazán kiálthatatlan ember, — ay meggyőződésel — és én megve-tem magát! Adja ide a cipőmet, mert kiáltok az anyuskámnak.

Gyorsan lecsusztam a fáról, (el is szakadt a rózsaszín empire-ruhám) ő urasága pedig gu-nyos udvariassággal nyújtotta át a kerítés tete-jéről a cipőmet. Előbb azonban jól megforgatta,

28

Külön levonat a „Torontál“ 251. számához.

A proféta szakálla.

Válasz a „Hét“ a „rabbi szakállá“ című képirásos, valamint a „Pesti Hírlap“ „Izraelita ultramontánizmus“ című cikkeire.

Nagybecskerek, október 31.

Azon nemes hév s hősie elszántság, melylyel Caliban szurós tollhegyével a „rabbi veszélyeztetett „szakállá“nak védelmére kel, csirájában is elfojtja a reményt, hogy ez igénytelen sorok a „Hét“ hasábjain helyet küzdenek ki maguknak, vagy akára „Pesti Hírlap“ zsidó ultramontániában szenvedő rovatvezetőnek kegyét megnyerjék.

De miután amaz immár történeti jelentőséget kivívott szakál megnyirása művel-ténél e sorok írójának is rész jutott a sevillai borbély szerepéből, nem teheti, hogy a „Hét“ szerkesztőjével szemben ne nyilvánítsa egyéni nézetét Caliban kannibál támadásáról, melylyel neki ront a rabbi gyűlés minden egyes tagjának, egynek kivételével, kinek voksa állítólag nagyobb sulylyal bír a vakbuzgó papok összes sza-vazatainál. Miben is nyilvánult az egybe-gyűlt rabbik féktelen obscuratizmusa? Abban, hogy nem hódolt a mezőgazdaságnak liberális műtrágyával megmunkált talaján termett azon vezérelvnek, hogy „a kecske is jól lakják, a káposzta is megmaradjon,“ vagy képlet nélkül szólva, hogy követke-zetesek maradtak önmagukhoz, midőn a vegyes házasságtól, miután az egyházi jelleg-gel úgy sem látható el, egy nagyon is kétes jelentőségű áldásformát, mely az áldó rab-bit csak a képmutatás és lélekvásárlás színében tüntetné fel, megtagadnak.

Egyben azonban a „rabbi szakállá“ írójának igazságot kell szolgáltatnunk; a harc, melyet ő a rabbik ellen az egész vonalon és még inkább a vonal alatt meg-indított, harc a proféta szakáláért. Mert hiszen az egyházpolitikai törvények élet-belépte óta vegyes házasságok elég szép számban köttettek, de legalább eddigelé nem jutott tudomásunkra, hogy ama bol-dog párok boldogságuk kiegészítéséhez a „sem hal, sem hús“ féle áldást valami fájdalommal nélkülözték volna. A kunágo-tai és szegedi vegyes párok eseteiben is, mint hírlik, nagyobb volt a kínálat, mint a kereslet. —

Beérikök azon áldással, mely egy szabadelvű törvényhozás intézkedéseiben rejlik, hogy immár megszűnt az akadály, mely két szerető szív közzé furakodott, továbbá hogy házassági frigyüket a zsidó egyház is törvényesnek és érvényesnek ismeri el, habár annak létrejötténél nem interveniál.

Hogy a protestánsok különböző feleke-zetekhez tartozó párokat egyháziilag is es-ketnek, onnan van, mert Lutherre hivat-koznak, a ki irataiban azt mondja: „Más ország, más szokás, mondja a példa-beszéd, ennelfogva, miután a menyegző és házasság nem más mint valami világi dolog, nekünk lelkészeknek és egyházzsolgáknak azokba semmi beleszólásunk vagy intéz-kedésünk, hanem minden városnak vagy országnak meghagyjuk a maguk szokásait, hadd maradjanak úgy, a mint vannak. De ha úgy kívánják, hogy azokat az egyház-nak vagy az egyházban megáldják vagy eskettessék, kötelességünk azt megtenni.“ (Richter, Kirchenrecht 261).

S azon non putarem esetre, hogy akad vegyes házaspár, mely a zsidó papnak „fából vaskarikás“ áldását ép oly nélkül-özhetetlennek tartaná mint az aranyka-rika formájú jegygyűrűt, talál majd utat-módot a korszellem színvonalán álló s az illem szabályaitól nem idegenkedő magyar zsidó pap, hogy az áldásból kérő párnak az udvariasság követelményei szerint — alkalomadtán szívből gratuláljon. Ezt pe-dig nem, a „rabbi szakállá“ cikkéből folyó engedménynek tessék venni, hanem a fisz-tesség tudásnak s a rabbik azon tudatuk folyamának, hogy mivel tartoznak önmag-uknak s azon szent ügynek, melynek szolgálatába szegődtek. Ezt pedig csak igazi kalmárszellemben szolgálják, — ha a mint a Calibanok szerették volna — ta-nácskozásuk tárgyául más egyebet nem tűztek volna ki, mint „stoláikat biztosítani s nyugdíjalapot teremteni“, akkor bizony nem hogy „levették“, de sőt inkább föltették volna konvex pápaszemeiket, hogy a lehető legszembeütöbben fölismerehessék érdekei-ket s mindazt, a mit az új helyzet a papi konyhára hoz. Már pedig ily praktikusoknak nem bizonyultak ama fanatikus zsidó ultra-montánok, de szakálnyirbálási hajlamuk által annyira el hagyták magukat ragadni, hogy a „magyaros alaku“ és az áldástól sublimált szakál helyett, még a szokásjog által szentesített stóláikról is önként le-mondtak, csak hogy tetszését bírják azok-nak, kiknek módjukban van velinpapiros máglyákra hurezolni azokat, kik nem érte-nek a vegyes áldás kiosztásához.

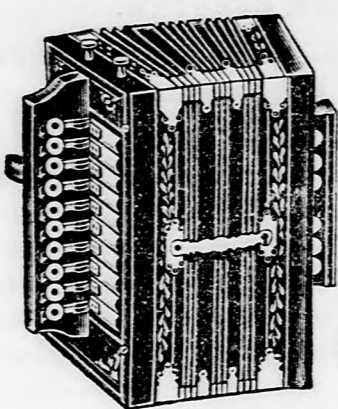
Ehez pedig még az sem értett, a kit a szabadelvűség mátyrjának ismert ország világ, s kit a „Hét“ költőszerkesztője köl-teményei egyikében megénekelt, ha emlé-kezetünk nem csal, a „honvédpap“ cím alatt, s ez nem más mint Löw Lipót, ki a vegyes házasságról szóról-szóra eze-ket írta: „A mi e tekintetben a vallásos álláspontot illeti, talán meglehet, hogy a jövőben nem lesz hiány zsidó theologusok-ban, a kik a párisi synhedriumból, a „le-telepedett benlakó“-ról szóló tantételekből,

Külömben már férjhez mehettem volna én is nem egyszer, de hát nem tudtam a jelölt-jeimmel kijönni! Egyik lilassin nyakkendőt viselt, amit én nem szenvedhetek, a másik meg 5 éves divatot, a harmadik... annak meg én nem kellettem!

nője lehess, mint a Tarnóczy Guszt! Melleleg mondvá, nem rosszul számítottál, ha azt sejtetted, hogy főhadiszállásom a barackfa tetején van, mert tényleg itt szoktam kémszemlét tar-tani az ellenség csatamozdulatai fölött, mivel ez a fa éppen a kerítés tövében nőtt.

A hivatalos melléklet 211. számával.

Hirdetések.

Csak
4 és félértért
szállítom a világhírű

„BOI

huzóharmo
hosszu billentyűvel és val
kagyló üvegekkel

Tartalmaz 2 kétszeres
erős, hajtásos rézből és szét
ből készült védsarkokból.

A hangok egyes leme
elhelyezve, ennél fogva a ha
nagyszerű orgonaszerű hang.
40 hangu 2 sorozatu 15 1/2 x
60 " 3 " 17 x
90 " 4 " 17 1/2 x

Magánoktatási iskola dí
tadij és csomagolás 60 kr.

C. A. Sch

harmonikagyáros GRASLITZ
Utánvétellel küldve. Nem tetszés
réltetik. Ismét eladókkal összek
898-205

1011C. tkvi szám. 1896.

Árverési hirdetmény feltételek.

A nagybecskereki kir. t
telekkönyvi hatóság közhi
Marianovits János antalfé
Drága szerbaradáci lakos ve
Perin Milos szerbaradáci
tást szenvedő elleni 50 frt
tőke követelés s jár. iránti vé
ben az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagy
törvényesség területében lev
község 528 sz. tjkvben
1437/c, 1776/a, 2035/c,
1379/a, 1395/c és 1945/c
1472□ öl területű szántó é
frt kikiáltási árban 1896.
hó 2 napjának d. e. 10
Aradacz községhezánál me
vános árverésen következő
fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított
felül ígéretet senki sem ten
küzött birtok szükség ese
áron alul is el lesz adandó

2. Árverezni kívánók ta
lan kikiáltási árnak 10% -á
40 krt készpénzben vagy az
t. cz. 42. §-ban jelzett árfo
tott s az 1881. novembe
min. rend. 8. §-ában jelt
értékpapirban a kiküldött l
vagy az 1881: LX. t. cz.
ben a bánatpénznek a bir
előlegesen elhelyezéséről kiállit
átszolgáltatni.

Az árverési feltételek
hivatalos órák alatt ezen l
tkvi hatóságánál s Szerb-
előljáróságánál megtekinthe

Kelt a nagybecskereki
mint telekkönyvi hatóság
október hó 17-én.

1020-11

946b-6.2 471

RHEINWALD

(Rajnaibolya)

Ferd. Mülhens

4711. sz. Köln 1/Rh.

Ezen ujdonság illata minden vá-
rakoást felülmul s a frissen szedett
ibolya illatától nem különbözik.

Kapható minden nagyobb illatazer-elárusitonál.

21291-1886. szám.

Birtokeladási árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügy-
miniszteriumnak 1896. évi október hó
22-én 53586. szám alatt kelt magas ren-

1019-21

lenül befoglalandó, az árverés megkezdé-
seig az árverelő bizottság kezeihez, eset-
leg az árverést megelőzőleg három nappal
előbb ezen jószágigazgatósághoz nyujtan-
dók be.

Az árverés a törvényhozás utólagos
jóváhagyásának, valamint a nagyméltó-

vagy a karaitákkal való vegyes házasság-
ból le fogják vezetetni a keresztény-zsidó
vegyes házasságra vonatkozó engedményt.
Láttuk ugyan, hogy mind eme követ-
keztetésekkel csak üres szalma csépelgetett,
de azt is tudjuk, mily lassan éri el a tör-
ténelmi igazság az öt illető elismerést.
Az sem lehetetlen, hogy egy az alkalmaz-
kodásnak hódoló reformernek még az is
jut eszébe, hogy a talmud egyik mondá-
sát, mely szerint valamely nem zsidó há-
zasságához gyanu azért nem fér, mert
hátha az elveszett tiz törzsből elszakadt!
Kemmerich azon hiedelmével hozza össze-
kötötésbe, hogy az európaiak nem egye-
bek zsidóknál, a miből aztán a kívánt
eredmény magától következik! — A tárgyi-
lagos kutatás nem fektet legkisebb súlyt
sem az ilyen álmódosításokra, de igen is
elismeri, hogy a zsidó házasságjogban
nem található támpont a vegyesházasság
megengedésére.

A zsidó theologus tartozik az igazság-
nak, a zsidó házasságjog elvét el nem
tulsolni, de tartozik egyuttal a böleség-
nek is, a polgári törvényhozással szemben
szelidséggel és mérséklettel viselkedni, a
mint azt Franciaország valamennyi rab-
bijai tették. (Ges. Schriften III. 199—200).

Ha mindennek daczára, a „Hét“ és
„Pesti Hirlap“-nak a műliberalizmusban
csináló iródeákjai a rabbi gyűlésnek üres
poseokban maguknak nem tetszelgő, de elvi
álláspontot elfoglaló tagjaiban ultrámontan
és néppárti hajlamokat szimatolnak, hát
ez baj — rájuk nézve. A kötelességtudó
zsidó papok pedig, ismerve a szép mas-
kokat, meg nem ijednek, meg nem tánto-
roznak, és „áldani“ fogják még ellenségei-
ket is, még ha vegyes házasságokat kötnek
is. De csak azt ne erőszakolják, hogy az
ilyen áldást mint vallásos áldást, a vallás
nevében, és mint zsidó papok osztogassák.
Azt pedig, hogy ministeri rendeletre majd
beadják derekukat az „orthodox izü“, mert
áldani vonakodó papok, azt ne várják se
a „Hét“, se a „Pesti Hirlap“ „liberalis“ írói.

Még pedig két okból. Az egyik az, hogy
alkotmányos államban az ilyen rendelet
azt kibocsátó minister végrendelete
volna, — s ilyesmit a jelenlegi szak-
ministertől föltenni bűn számba memne —
a másik pedig az, hogy a szabadelyű
kormányzat kizár mindennemű, még hamis
liberalizmusból eredő kényszert is. Csak
nem akarják a tizenhatodik század vallás
kényszerét sirjából földidézni, mely alatt
Németalföldön a katolikusok nyögtek,
s melynek következménye épen a pol-
gári házasság behozatala 1580-ban volt.
(Friedberg, Geschichte der Civilehe 10.)
Hanem ízeltetőül annak, hogy milyen az
a liberalizmus, a mivel bizonyos napi írők
kérkednek, ez a fenyegetés elég érdekes.
Vetekedik ez a fenyegetés érdekesség
dolgában egy országos képviselő pókhá-
lóiba bonyolult eszmemenetével, hogy a
Tarnopolból ide vetődött rabbi obscuran-
tismusa utjában áll a hadsereg altisztjei
nősülési engedélyének, mely ama felté-
telhez van kötve, „ha sem törvényes, sem
egyházi akadály fönn nem forog“. Mintha
bizony a minden vallásos jelleget nélkü-
löző „áldás“ osztogatásával az egyházi
akadály eo ipso megszűnnék létezni! Vaj-
jon miért nem emelkedett az ultraliberális
honatya a rabbi gyűlés elvi magaslataira,
hogy az altisztek által polgárilag kötött
házasság a vallás szempontjából is érvé-
nyes? Több dicsőség várakozik rá, ha
hősies támadását a rabbi gyűlés helyett
magának a hadseregnek irányítja, mely
nősülési engedélyét még más, mint a pol-
gári kötés föltételeitől teszi függővé! Ez
volna ám a virtus! Az az idő pedig, hogy
a Capitolium tollas lények által lett bevéve,
már rég elmúlt. Mert „virraszt az őrszem,
és várja az igazság hajnalhasadtár“

Es most dobáljon köveket a magyar
zsidó papokra, a kinek ebben kedve telik.

Dr. Klein Mór,

nagybecskereki zsidó pap.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA
Nyomatv. Nüvedeknapló
1896. év. 91. sz.

Gresits J., N.-Beeskerek.

azonkívül valódi szagtalan

porosz kőszén

Wildenscheinsegen-Richterhof-féle bányákból.

1014-52-2